

Η μυρωδιά της μάνας..

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Δεν είχε πλέον τα μαύρα μακριά μαλλιά της, που μεθούσαν τους περαστικούς θαυμαστές του κάλλους της. Μήτε τα δυο της στήθη που ξυπνούσα τα πάθη και έτρεφαν τα νεογέννητα της. Μονάχα μια βαριά ανάσα φυσούσε στο νεκρό τοπίο του κορμιού της.

Και όμως, σαν έφεραν το βρέφος της και το εναπόθεσαν στην αγκαλιά της, εκείνο μέρεψε, ησύχασε και σώπασε το κλάμα το απαρήγορο.

Κι ας μην είχε εκείνη στήθη να το ξεπεινάσει. Φτάνει που είχε την μυρωδιά, της μάνας.

Είναι που ξέρει η ανθρώπινη καρδιά μια γλώσσα πάνω από τις λέξεις, είναι η σχέση που ξεπερνά τα όρια της φύσης.

π. λιβυος

Πηγή: plibyos.blogspot.gr